

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 64/2021
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубомир Јовановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Јанковић, адвокат из ..., ради заштите права својине и накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Нишу и Вишег суда у Прокупљу, у седници одржаној 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Нишу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 2529/18 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени узнемиравао тужиоца у његовом праву својине на тај начин што су осушена стабла јелки која се налазе на кат. парцели туженог .. КО ... оштетила кров помоћног објекта тужиоца и изазвала оштећења на стамбеном објекту тужиоца који се налази на кат. парцели тужиоца .. КО ..., те да убудуће престане са узнемиравањем тужиоца на напред наведени начин, као и да уклони стабла и грање набацано поред ограде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете на објектима који се налазе на кат. парцели .. КО ... исплати износ од 43.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 66.300,00 динара.

Против наведене пресуде тужени је изјавио жалбу, па је предмет достављен Апелационом суду у Нишу, који се решењем Гж 3412/19 од 10.09.2019. године огласио стварно ненадлежним и предмет уступио Вишем суду у Прокупљу, као стварно и месно надлежном за одлучивање о жалби.

Виши суд у Прокупљу није прихватио своју стварну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08 ... 113/17) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Апелациони суд у Нишу.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то: на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде у споровима мале вредности и на одлуке у ванпарничним поступцима, док је одредбом члана 24. став 1. тачка 3. истог Закона, предвиђено да апелациони судови одлучују о жалбама на пресуде основних судова у грађанским споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 469. ЗПП прописано је да се не сматрају споровима мале вредности, у смислу одредбе ове главе закона, спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Како је у конкретном случају предмет спора, заштита права својине на непокретности, то се погрешно апелациони суд огласио стварно ненадлежним, јер се, по оцени овог суда, не ради о спору мале вредности, те је у том смислу, исти суд, као другостепени, већ поступао у овом предмету и донео решење Гж 4661/2018 од 13.09.2018. године, којим је укинуо првостепену пресуду и вратио предмет првостепеном суду на поновно суђење, примењујући одредбе Закона о основама својинско правних односа, којим се штити право својине на непокретности.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд налази да је за одлучивање о жалби, применом члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, стварно надлежан Апелациони суд у Нишу.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић